

gramas de formación de funcionarios en lingua galega.» No parágrafo 2.º deste artigo dise: «Sen prexuízo do parágrafo anterior, a Xunta de Galicia adoptará as medidas oportunas para que nos concursos de acceso de funcionarios á Administración local se garanta o coñecemento da lingua galega.»

Convócanse oito cursos de nivel medio e outros oito de nivel básico. A duración de cada curso será de 75 horas.

Distribúense os cursos en nove localidades galegas, cidades e vilas.

I.5. PAÍS VALENCIÀ

Ernest GONZÀLEZ I FABRA

Tècnic de la Generalitat Valenciana

La disposició més important que ha aparegut al *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana* durant el període juliol-desembre de 1994 ha sigut el Decret 238/1994, de 22 de novembre (DOGV núm. 2397, de 29 de novembre), del Govern valencià, pel qual es crea l'Institut Interuniversitari de Filologia Valenciana. El seu article únic disposa:

«Es crea l'Intitut Interuniversitari de Filologia Valenciana de les universitats d'Alacant, València i Jaume I de Castelló, per transformació de l'Institut de Filologia Valenciana de la Universitat de València.»

La disposició final primera d'aquest decret faculta el conseller d'Educació i Ciència per a dictar disposicions de desplegament i d'execució. La disposició final segona estableix l'entrada en vigor de la norma l'endemà de la seua publicació al DOGV.

La importància fonamental del decret consisteix a cobrir el buit legal que suposa la inexistència d'un òrgan oficial o oficialitzat de direcció i assessorament lingüístic que serveixa de referència per a tots els usos de la llengua. L'article 34 de la Llei d'ús i ensenyament del Valencià preveu que aquesta direcció tècnica correspon exercir-la a la Generalitat Valenciana. Per tant, sembla lògic i lícit que la Generalitat encarregue aquesta labor a una institució amb la capacitat tècnica i el prestigi necessaris per a dur a terme aquesta tasca. Cal recordar que la Generalitat Valenciana no ha declarat mai l'existència d'una gramàtica o diccionari de la llengua catalana aplicable al País Valencià. Tanmateix, sempre ha utilitzat, per als usos oficials i per a l'ensenyament, la gramàtica fabriana adaptada a les especificitats valencianes fins l'extrem de no aprovar cap material di-

dàctic que no estigués correctament escrit en aquesta gramàtica que, cal dir-ho, és l'única reconeguda acadèmicament per les universitats valencianes.

Encara que aquesta solució, descoordinada amb les altres administracions públiques amb competència sobre la llengua catalana, no és la més satisfactòria, almenys suposa un punt de partida indispensable per a la normalització lingüística en una comunitat autònoma on determinades forces socials i polítiques no majoritàries proposen un model de llengua secessionista. Potser haguera estat més encertat, en comptes de donar aquesta passa de forma quasi desapercebuda, haver obert un diàleg amb les administracions catalana i balear per crear un òrgan de direcció lingüística comú o, fins i tot, haver regulat l'oficialització de l'Institut d'Estudis Catalans al País Valencià per a aqueixa funció, la qual cosa haguera possibilitat la institucionalització de la participació valenciana en aquest òrgan.

No obstant això, com passa en tantes iniciatives lingüístiques al País Valencià, es corre el perill de caure en el pur testimonialisme. A hores d'ara (abril de 1995), encara no s'han establert la composició ni les funcions de l'Institut Interuniversitari de Filologia Valenciana, la qual cosa el converteix en un paper mullat.

Pel seu àmbit material general cal esmentar també de forma prèvia el Decret 166/1994, de 19 d'agost (DOGV núm. 2332, de 26 d'agost), del Govern Valencià, pel qual s'aprova l'adequació dels procediments administratius de competència de la Generalitat Valenciana a la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú. A continuació citem els procediments que recull aquest decret que tenen relació directa o indirecta amb la llengua catalana amb l'esment de la seua normativa, del seu termini de resolució i de l'efecte estimatori o desestimatori en el cas de silenci administratiu:

— Presidència:

— Beques per a la realització de pràctiques de periodisme. Resolució de 16 de novembre de 1993 del secretari general (DOGV núm. 2155, de 30 de novembre).

1 mes.

Desestimatori.

— Beques per a la realització de pràctiques de ràdio i televisió. Resolució de 20 d'abril de 1993 del secretari general (DOGV núm. 2017, de 5 de maig).

1 mes.

Desestimatori.

- Subvencions per la utilització del valencià en els mitjans de comunicació social.
Decret 5/1993, de 6 de maig (DOGV núm. 2023, de 13 de maig), del president de la Generalitat Valenciana.
1 mes.
Desestimatori.
- Subvencions per a les produccions audiovisuals per a l'any 1993.
Decret 27/1993, de 5 d'octubre (DOGV núm. 2121, d'11 d'octubre), del president de la Generalitat Valenciana.
1 mes.
Desestimatori.
- Conselleria d'Administració Pública:
  - Alteració del nom dels municipis.
Decret 58/1992, de 13 d'abril, del Govern valencià.
3 mesos.
Desestimatori.
- Conselleria d'Educació i Ciència:
  - Exempció de l'ensenyament del valencià per a residents en zones castellanoparlants.
Ordre d'1 de setembre de 1984 (DOGV de 25 de setembre), 6 mesos.
Estimatori.
  - Exempció de l'ensenyament del valencià en els altres supòsits.
Ordre d'1 de setembre de 1984 (DOGV de 25 de setembre), 4 mesos.
Desestimatori.

És curiós observar que en un diari oficial com el valencià, tot escrit a doble columna català-castellà, els annexos a les disposicions publicades, quan són una mica llarga, són publicats exclusivament en castellà, com és el cas d'aquest Decret.

D'altra banda cal assenyalar que els procediments que s'han citat de la Presidència de la Generalitat corresponen a convocatòries anuals de subvencions i no a autèntics reglaments que puguen contenir procediments administratius. Per tant, aquestes referències a hores d'ara ja no són vàlides perquè han aparegut convocatòries equivalents.

En matèria econòmica, la Llei 13/1994, de 31 de desembre (DOGV núm. 2418, de 31 de desembre), de pressupostos de la Generalitat Valenciana

per a l'exercici 1995, ha previst un crèdit pressupostari de 639.565.000 per al programa d'Ús del Valencià.

Ensenyament

Ordre de 15 de juny de 1994 (DOGV núm. 2302, de 4 de juliol), de la Conselleria d'Educació i Ciència, per la qual es modifica l'Ordre de 21 de maig de 1985, de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència, per la qual es regula el Pla de reciclatge en valencià del professorat que exerceix les seues funcions en l'àmbit de l'ensenyament no universitari de la Comunitat Valenciana. Aquesta Ordre, que deroga expressament els articles 4 i 5, la disposició final i els annexos de l'Ordre de 21 de maig de 1985, regula la nova estructura del Pla de formació lingüístico-tècnica en valencià del professorat. El Pla consta de dos cicles i vuit mòduls. El primer cicle comprèn els nivells de capacitació lingüística de domini oral, elemental i mitjà així com la superació d'un del mòduls numerats de l'1 al 6. El segon cicle inclou el nivell de capacitació lingüística superior i la superació del mòdul 7 o 8. Els mòduls estan concebuts com uns cursos d'especialització pedagògica directament relacionada amb la utilització i estudi de la llengua catalana en l'ensenyament, tret del mòdul número 5 que està dedicat al llenguatge administratiu. Els annexos de l'Ordre estableixen també els objectius i continguts de cadascun dels nivells i mòduls.

Ordre de 12 de maig de 1994 (DOGV núm. 2313, de 19 de juliol), de la Conselleria d'Educació i Ciència, per la qual es regulen el projecte educatiu i l'horari dels centres d'immersió lingüística. El projecte educatiu dels centres d'immersió lingüística, d'acord amb el que preveu l'Ordre, haurà d'incloure entre d'altres objectius la proporcionalitat de l'ús vehicular del valencià i del castellà com a llengües d'instrucció i les decisions que s'adopten pel que fa a l'ús administratiu, acadèmic i social del valencià, en coherència amb les decisions curriculars.

Resolució de 13 de juny de 1994 (DOGV núm. 2315, de 21 de juliol; correcció d'errades al DOGV núm. 2323, de 3 d'agost), de la Direcció General de Centres Docents, per la qual es resol la convocatòria d'ajudes econòmiques per als centres docents privats concertats que imparteixen els ensenyaments de preescolar/educació infantil i educació primària/educació general bàsica en valencià. Convocades per l'Ordre de 2 de març de 1994 (DOGV núm. 2223, de 9 de març).

Resolució de 27 de juny de 1994 (DOGV núm. 2325, de 8 d'agost), de la Conselleria d'Educació i Ciència, per la qual es resol amb caràcter definitiu la convocatòria d'ajudes per a la formació contínua del professorat i formadors de llengües estrangeres d'acord amb l'Acció 1 del Programa Lingua. Es convocà per l'Ordre de 10 de novembre de 1993 (BOE de 3 de desembre), del Ministeri d'Educació i Ciència, modificada per la de 10 de febrer de 1994 (BOE d'1 de març).

Resolució de 30 de juny de 1994 (DOGV núm. 2341, de 8 de setembre), del conseller d'Educació i Ciència, per a l'aplicació del Programa de promoció dels coneixements de valencià en la població adulta. Amb aquesta Resolució s'intenta posar en funcionament l'ensenyament de la llengua catalana a aquells sectors de la societat que encara no disposaven d'una oferta pública de cursos d'aprenentatge gratuïts, la qual cosa era i és una de les mancances més importants que fa difícil l'extensió del coneixement de la llengua pròpia. Cal recordar que, a més dels alumnes que cursen els ensenyaments del sistema educatiu, els quals reben, almenys, l'assignatura de valencià amb caràcter obligatori, només tenen al seu abast cursos de llengua catalana els treballadors de les diferents administracions públiques o, en alguns casos, d'empreses públiques (amb desiguals graus d'assistència i d'extensió), els mestres i professors dels ensenyaments no universitaris i el personal docent i no docent de les universitats valencianes. La resta de la població, per poder preparar els exàmens conduents a l'obtenció dels certificats de la Junta Qualificadora de Coneixements de Valencià, només podien utilitzar mitjans privats o les escoles oficials d'idiomes. Amb la disposició citada s'organitzen els cursos de valencià a través dels centres públics d'educació permanent d'adults, la qual cosa facilitarà una assistència més generalitzada per la distribució geogràfica d'aquests centres i el seu major grau d'acostament als destinataris.

Ordre de 5 de juliol de 1994 (DOGV núm. 2344, de 13 de setembre), de la Conselleria d'Educació i Ciència, per la qual s'aprova el canvi de denominació del centre d'Educació Permanent d'Adults San Vicente de Sant Vicent del Raspeig per la forma en valencià de Sant Vicent Ferrer. Inhabitual disposició que valencianitza el nom d'un centre públic de la Conselleria d'Educació i Ciència a sol·licitud del consell escolar d'aquell. Hauria de potenciar-se aquesta via de normalització lingüística ja que no solament molts centres públics d'ensenyament dependents de l'Administració autonòmica continuen tenint denominacions castellanes dins del territori de predomini lingüístic català sinó que fins i tot alguns (pocs, afor-

tunadament) tenen encara denominacions provinents del règim polític pre-democràtic.

Decret 187/1994, de 13 de setembre (DOGV núm. 2351, de 22 de setembre), del Govern valencià, pel qual es regula la supervisió de materials didàctics curriculars, per als ensenyaments de règim general, i el seu ús en els centres docents de la Comunitat Valenciana. Aquesta important disposició deroga expressament l'article 7 de l'Ordre d'1 de setembre de 1984 quant a l'autorització de llibres de text per a l'ensenyament en valencià i sobre la utilització en les classes de material didàctic en valencià. A més d'això fa altres previsions de caràcter lingüístic que es transcriuen a continuació:

«Article 4.2. El criteri d'aprovació del projectes editorials per a l'ensenyament en valencià i del valencià serà la seua conformitat amb la normativa lingüística utilitzada per l'Institut de Filologia Valenciana, a més d'allò que prescriu el punt 1 d'aquest article.

»Article 5. Els projectes editorials que es presenten per a ser supervisats i, si s'escau, aprovats, hauran de complir els requisits següents:

(...)

2. Expressaran la versió lingüística: valenciana o castellana.

3. (...)

»Es tindrà especial cura que els continguts referents al coneixement de la Comunitat Valenciana en els aspectes històrics, geogràfics, lingüístics, culturals i socials, hi siguen presents de manera sistemàtica i gradual.

(...)

»5. D'acord amb el que estableix la Llei 4/1983, de 23 de novembre, d'ús i ensenyament del valencià, tindran en compte l'especificitat sociocultural de la Comunitat Valenciana, on s'han d'utilitzar els diferents materials curriculars.

»Article 9.5. Així mateix, la Conselleria d'Educació i Ciència podrà revocar l'homologació dels materials curriculars que, en desenvolupar el projecte editorial aprovat per a l'ensenyament en valencià i del valencià, no siguen conformes a la normativa lingüística utilitzada per l'Institut de Filologia Valenciana.

»Disposició addicional 2a. La Conselleria d'Educació i Ciència prestarà l'assessorament pertinent i promourà les activitats encaminades a millorar l'adequació dels materials a les peculiaritats geogràfiques, històriques, lingüístiques, culturals i socials de la Comunitat Valenciana que preveuen els currículums de les diferents etapes educatives.»

Decret 186/1994, de 13 de setembre (DOGV núm. 2354, de 27 de setembre), del Govern Valencià, pel qual es regula l'admissió de l'alumnat als centres docents no universitaris de la Comunitat Valenciana finançats amb fons públics. L'article 8.2, pel que fa a la delimitació de les zones d'influència dels centres docents, preveu que tot domicili ha d'estar en l'àrea d'influència d'un o més centres que oferisquen ensenyaments en valencià com a mínim en els nivells d'ensenyament obligatori, als municipis de predomini lingüístic valencià.

Resolució de 12 de setembre de 1994 (DOGV núm. 2371, de 21 d'octubre), per la qual es fa pública la relació de llibres de text i materials curriculars autoritzats per a l'ensenyament del valencià en els nivells d'ensenyament no universitari.

Promoció social i cultura

Ordre de 13 de juny de 1994 (DOGV núm. 2304, de 6 de juliol), del conseller d'Economia i Hisenda, per la qual es convoquen dues beques per a postgraduats. La convocatòria respon a la necessitat de contribuir a la formació d'especialistes en economia valenciana. Com a mèrits són valorats els coneixements, escrits i parlats, de les llengües anglesa i catalana. Els aspirants estaven obligats a aportar la titulació que acreditara els seus coneixements lingüístics, els quals podien ser valorats fins un màxim de tres punts en el cas de l'anglès i només de dos punts en el de la llengua pròpia de l'Administració de la Generalitat Valenciana.

Ordre de 9 de juny de 1994 (DOGV núm. 2307, d'11 de juliol), de la Conselleria de Cultura, per la qual es convoquen ajudes per a l'ampliació i perfeccionament d'estudis audiovisuals durant l'any 1994. No es preveu com a mèrit el coneixement del valencià però «en el cas que la sol·licitud siga per a l'estranger, el sol·licitant haurà d'indicar els idiomes que domina i el nivell de coneixement de cada un». Cal esmentar ací una altra Ordre anàloga de la mateixa Conselleria (Ordre de 22 de juny de 1994; DOGV núm. 2314, de 20 de juliol), per la qual es convoquen les beques «Jove Creació», de formació i creació per a joves artistes de la Comunitat Valenciana. Tampoc no valora els coneixements de la llengua catalana però, per a les beques a l'estranger, estableix com a requisit exclouent determinats coneixements de francès o anglès.

Resolució de 30 de juny de 1994 (DOGV núm. 2308, de 12 de juliol), del Rectorat de la Universitat de València, per la qual convoca a concurs

públic una plaça de becari d'investigació. Entre els mèrits a valorar està el de coneixements acreditats de valencià.

Resolució de 5 de juny de 1994 (DOGV núm. 2311, de 15 de juliol), del Rectorat de la Universitat de València, per la qual es convoca una oferta pública per a constituir una borsa de treball de tècnic mitjà d'informació d'aquesta Universitat. El mateix comentari de la Resolució anterior.

Resolució de 14 de juny de 1994 (DOGV núm. 2312, de 18 de juliol), de la Conselleria de Cultura, per la qual s'adjudiquen les ajudes a la labor editorial valenciana. Es convocaren per l'Ordre de 15 de març de 1994 (DOGV núm. 2237, de 29 de març).

Resolució de 16 de juny de 1994 (DOGV núm. 2317, de 25 de juliol), de la Conselleria d'Educació i Ciència, per la qual s'adjudiquen els premis de la Generalitat Valenciana per a les activitats de promoció de l'ús del valencià realitzades per les comissions de les fogueres en l'àmbit de la Comunitat Valenciana. Es convocà per l'Ordre d'11 de gener de 1994 (DOGV núm. 2188, del 19 de gener).

Ordre de 15 de juliol de 1994 (DOGV núm. 2324, de 5 d'agost), de la Conselleria de Cultura, mitjançant la qual es convoquen ajudes per a la creació de guions de llargs-metratges cinematogràfics i sèries de ficció per a 1994. La base 6a. estableix com un dels criteris de prioritat per a avaluar les sol·licituds el d'utilització del valencià.

Mitjans de comunicació social

Decret 2/1994, de 4 de juliol (DOGV núm. 2306, de 8 de juliol), del president de la Generalitat Valenciana, pel qual es convoquen subvencions per a la utilització del valencià en els mitjans de comunicació social. Es destinen 30 milions de pessetes a subvencionar les empreses periodístiques editores i les empreses radiodifusores domiciliades al País Valencià que, tot complint determinades condicions, utilitzen la llengua catalana.

Dos acords de 18 de juliol de 1994 (DOGV núm. 2341 de 8 de setembre), del Govern valencià, pels quals s'autoritza la transferència de titularitat de concessions d'emissores de radiodifusió sonora en ones mètriques amb modulació. Citem aquests acords com a exemple dels que sovint apareixen al DOGV en termes semblants. S'hi preveu que els canvis de titularitat no alteren les condicions tècniques aprovades en el seu moment i, en particular, el compromís d'augmentar progressivament el nombre d'hores

d'emissió en valencià. L'incompliment de qualsevol requisit pot originar-ne la revocació.

Funció pública

Cal esmentar, dissortadament, per la seua incoherència extrema amb l'obligació de l'Administració d'atendre els ciutadans en la llengua pròpia de la comunitat autònoma, la Resolució de 30 de juny de 1994 (DOGV núm. 2306, de 7 d'agost), del director general del Servei Valencià de la Salut, per la qual convoca un concurs oposició per a la provisió de vacants de personal no sanitari de la funció administrativa del grup D, telefonistes, d'institucions sanitàries de la Conselleria de Sanitat i Consum. La llengua catalana només és tinguda en compte en la fase de concurs, que no té caràcter eliminatori i a la qual només accedeixen els aspirants que han superat la fase d'oposició. Per tant, és evident que el Servei Valencià de la Salut considera que la funció de telefonista pot ser atesa adequadament per persones que, potser, no entenen la llengua dels valencians. No cal dir que les resolucions publicades al mateix DOGV que convoquen proves selectives per a auxiliars administratius i zeladors fan la mateixa previsió de coneixements lingüístics.

Per altra banda, la Generalitat Valenciana insisteix a no requerir coneixements lingüístics als aspirants a funcionaris d'administració general. L'Ordre de 12 de juliol de 1994 (DOGV núm. 2316, de 22 de juliol), de la Conselleria d'Administració Pública, convoca proves selectives d'accés al grup A, sector d'administració general. La quarta prova és la destinada a «valorar els coneixements de valencià dels aspirants i d'un idioma comunitari». Aquest exercici obligatori no té caràcter eliminatori en si mateix però, a més, en el moment del procediment en què se suma a les puntuacions obtingudes en les altres tres proves ja no pot haver-hi un nombre d'aspirants superior al de places convocades. Això vol dir que l'única rellevància de la prova de la llengua pròpia és la de determinar l'ordre de la llista de seleccionats que posteriorment serveix d'ordre de preferència en el primer concurs de provisió de llocs de treball. El nivell de coneixement de la llengua catalana previst en les bases de la convocatòria és del nivell elemental de la Junta Qualificadora de Coneixements de Valencià, que no sembla proporcionat, per defecte, a uns funcionaris als qui se'ls exigeix la titulació universitària superior.

Al mateix DOGV apareixen unes altres convocatòries per al sector d'administració especial amb la mateixa previsió de coneixements lingüístics.

D'altra banda, cal esmentar la Llei 5/1994, de 24 d'octubre (DOGV núm. 2378, de 2 de novembre; correcció d'errades al DOGV núm. 2400, de 2 de desembre), de modificació parcial i urgent del text refós de la Llei de la funció pública valenciana. L'article 6 de la norma modificadora canvia la redacció de l'article 9 sense afectar l'apartat 3, que ara passa a ser el número 4. Cal recordar que aquest precepte legal preveu que els aspirants a ingressar en la funció pública valenciana que superen les proves selectives acreditaran els coneixements de valencià mitjançant la presentació dels certificats, diplomes o títols corresponents o mitjançant una prova específica i que els qui no puguem acreditar-los quedaran compromesos a la realització de cursos de perfeccionament lingüístic. Novament l'executiu valencià ha perdut l'oportunitat d'incloure en el projecte de llei la regulació de proves lingüístiques obligatòries i selectives, la necessitat de les quals ja ve expressada en la Llei d'us i ensenyament del valencià i que ara, a més, compten amb el vist-i-plau del Tribunal Constitucional. Cal pensar, doncs, que no es considera necessari garantir que tots els funcionaris de l'Administració de la Generalitat i de les seues administracions locals estiguen degudament capacitats en el coneixement de la llengua pròpia d'aqueixes administracions públiques per a poder atendre els ciutadans valencians en la llengua oficial que elegeixen.

Toponímia

Quant a recuperació de la denominació valenciana de municipis, han aparegut els següents Decrets del Govern Valencià:

Decret 137/1994, de 18 de juliol (DOGV núm. 2318, de 26 de juliol). Castelló de la Ribera.

Decret 136/1994, de 18 de juliol (DOGV núm. 2329, de 19 d'agost). Denominació bilingüe: Poble Nou de Benitatxell, en valencià, i Benitachell en castellà.

Decret 173/1994, de 19 d'agost (DOGV núm. 2341, de 8 de setembre). Castellonet de la Conquesta.

Decret 229/1994, de 8 de novembre (DOGV núm. 2390, de 18 de novembre). Gandia.

Junta Qualificadora de Coneixements de València

Per la seua importància cal destacar l'Ordre, citada més avall, que atorga validesa oficial al País Valencià als certificats de català de les altres administracions autonòmiques amb les quals compartim aquesta llengua. És positiu aquest reconeixement de la unitat de la llengua catalana que seria desitjable fóra ampliat també a la revalidació o homologació explícites dels títols de reciclatge lingüístic del professorat.

Ordre de 14 de juliol de 1994 (DOGV núm. 2330, de 22 d'agost), de la Conselleria d'Educació i Ciència, per la qual cessa i es nomena un vocal de la Junta Qualificadora de Coneixements de València.

Ordre de 16 d'agost de 1994 (DOGV núm. 2331, de 24 d'agost), de la Conselleria d'Educació i Ciència, per la qual s'estableixen els certificats oficials administratius de coneixements de valencià que expedirà la Junta Qualificadora de Coneixements de València i s'homologuen i es revaliden d'altres títols i certificats. Aquest reglament estableix els diferents títols que pot expedir la Junta Qualificadora, els programes que corresponen a les proves de cadascun d'aquests, els estudis que hi equivalen i les revalidacions d'altres títols anàlegs. Entre les revalidacions es preveu —per fi— la dels certificats de la Junta Avaluadora de Llengua Catalana de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears i de la Junta Permanent de Català de la Generalitat de Catalunya.

Llei 12/1994, de 28 de desembre (DOGV núm. 2418, de 31 de desembre). Modifica la Llei de taxes de la Generalitat Valenciana i estableix les noves quanties que es poden cobrar com a dret d'examen per a obtenir els certificats de la Junta Qualificadora de Coneixements de València.

I.6. ILLES BALEARS

Antoni NADAL

Professor de llenguatge administratiu

Ajuts i subvencions

Ordre del conseller de Cultura, Educació i Esports, de 17 de novembre de 1994, per la qual s'ofereixen beques d'investigació sobre ensenya-